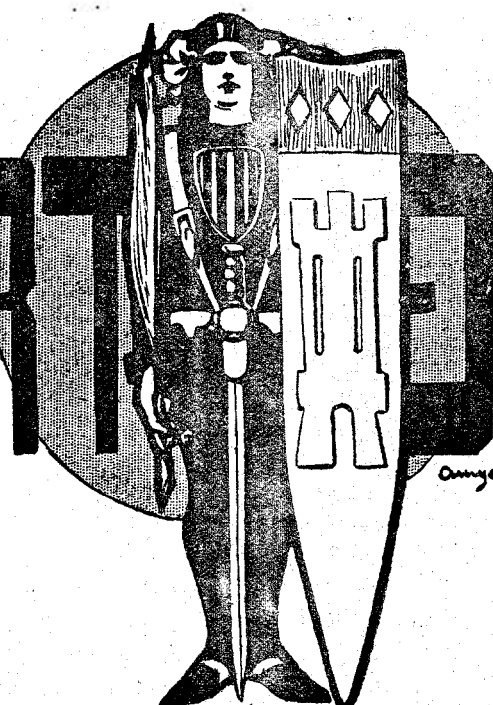

BALLART DEPOSITGES

« Setmanari català »

Redacció y Administració:
Carrer de Parelladas, 9

EL JOVE

D. Joseph Ferrer y Robert

mori 'l prop-passat divendres a Barcelona, a la edat de 25 anys

(E. P. D.)

Els seus pares, germà y germana, avia materna, oncles, tíes, cosins, cosines, demès parents y D. Joseph Gorgas Ferrer, al participar als seus amichs y coneguts tan irreparable pèrdua, els supliquen li tribufin un recort a la seva memoria.

Un recurs, una vista y una sentencia

(Continuació)

L' Ajuntament, què s' havia personat en el recurs com a coadjuvant, tingué per defensor al Diputat a Corts per aquest Districte, nostre respectable amic D. Joseph Bertrán y Musitu, l' informe forense del qual bé pot calificar-se de notabilíssim.

Referint-se a les falornies inventades per l' advocat den Juliá pera fer veure que l' ex-Secretari sucumbí perseguit implacablement per la Solidaritat Catalana, el Sr. Bertrán y Musitu recordà al desmemoriat senyor Hill que Solidaritat Catalana encara tardà molt temps a nàixer, quan a Sitges es formà la concentració de moralitat administrativa que tragué de la Casa Comunal al funcionari desaprensiu que s'era convertit en cacich maxim, amo y senyor del Municipi. El senyor Bertrán, després de fer avinent a l' advocat d' En Juliá que era impropí d' aquell lloch discutir Solidaritat Catalana (moviment polítich-social ja discutit hont y quan devia serho), s' extranyà de que l' Sr. Hill no hagués dit una paraula de les diverses resolucions ab que les Autoritats superiors, y fins el mateix Tribunal Suprem, que s' ignora tinguessin tara solidaria, confirmaren la destitució del ex-Secretari municipal y posaren els punts sobre les *ii* dels càrrechs que l' aclaparaven.

Un cop desvanescut el fantasma creat pel Sr. Hill pera convertir en cuestió política la que simplement ho és de moralitat administrativa, l' advocat del Ajuntament entrà de plè en materia. El Sr. Bertrán y Musitu disposà la seva argumentació com bateries esgronades, que donaren a son discurs una forsa ofensiva irresistible. Comensà plantejant quatre cuestions de previ pronunciament: una per *falta del depòsit* que prevé l' article 6 de la Lley de lo Contenciós, altra per *actes consentits*, altra per *incongruència* y altra per *temeritat*.

1.ª excepció.—*Falta de depòsit*.—L'advocat d' En Juliá pretenia que en virtut del R. D. de 31 de Desembre de 1902, abans d' instar la via contenciosa l' ex-Secretari no estava obligat a pagar an el Ajuntament la quantitat objecte del apremi. El senyor Bertrán y Musitu, com el Fiscal, sostingué la absoluta necessitat d' aquell depòsit previ, ja que l' exigeix el art. 6 de la Lley de lo Contenciós y que un R.D. no pot derogar ni contradir lo disposat en una lley. Ab abundoses cites legals y ab innumerable jurisprudencia del Tribunal Suprem, el defensor del Ajuntament reforçà la doctrina sentada pel Fiscal Sr. Tejerina, en demostració de que no pot prescindir-se del depòsit a l' entaular un recurs contenciós, y deque no haventlo constituït En Juliá no deu prosperar el seu recurs, per adolèixer de un vici inicial.

2.ª excepció.—*Actes consentits*.—L'exSecretari Juliá acudí a la Junta Municipal demanant que no's prestés conformitat als comptes de 1904, y la Junta desestimà la pretensió per no estar feta en temps oportú, ja que havia de ferse al confeccionar-se l' pressupost; per lo que a 17 y a 30 de Novembre de 1905 En Juliá presentà dues instancies a la J. M. demanant se li reconeguessin sos crèdits, havent les mateixes sigut desestimades y *quedant fermes* tals acorts de desestimació.

A 12 de Octubre de 1906 presentà nova instancia pera que's practiqués liquidació dels gastos y ingressos anteriors a 23 d' Agost de 1904, y dita instancia fou resolta desfavorablement, y desestimat el recurs de alsada interposat davant del governador, *quedant ferm* l' acort.

A 8 de Febrer de 1907 En Juliá presentà altra instancia, que també fou desfavorablement resolta, y entaulat recurs d' alsada davant del Governador *quedà aixismateix ferm* l' acort municipal, per haverlo confirmat el Governador sens qu' En Juliá recorrés.

Igualment *era ferma* la relació de deutors del Municipi, de 1906, unida al presupost de 1907, entre 'ls quals figurava l' ex-Secretari Juliá per les quantitats que motivaren l' apremi, y a 11 de Juliol de 1907 l' Ajuntament prengué l' acord de fer efectius tals crèdits, que *eren fermes* per les repetides resolucions fermes, consentides per En Juliá.

Després, el propi ex-Secretari en escrit de 12 de Octubre de 1906 reconegué sos deutes al Ajuntament,

peró alegant que havien de compensarse ab altres que deu tenir contra 'l Municipi, sense que hagin sigut acceptats per aquèst.

Y per últim a 14 de Desembre de 1907 En Juliá es dirigí notarialment a l' Alcalde, requerintlo *una vegada més* pera que fés la liquidació definitiva (que negada anteriorment havia ocasionat l' apremi), y formulà novament tal pretensió en sollicitud de 17 de Desembre que fou la que ocasionà l' acort de 31 de Desembre de 1907, el qual, confirmat pel governador, ha sigut objecte del recurs.

Després de lo dit en la propia demanda per En Juliá,—concloué'l Sr. Bertrán y Musitu,—és aplicable al present cas la excepció que senyala 'l n.º 3.ra del article 4.^{rt} de la Lley de lo Contenciós. Cità, además, varies sentencies del Tribunal Suprem en que es declara que no és impugnabile en via contenciosa lo que s' limita a reproduir una resolució consentida, y per lo tant procedeix la excepció d' incompetencia, la estinació de la qual impedeix al Tribunal fer cap pronunciament que directà ni indirectament tendeixi a resoldre les cuestions de fondo discutides per les parts litigants.

3.ª excepció.—*Incongruència*.—Es manifesta la incongruència que existeix entre 'l *suplico* de la instancia del recurs d' alsada y el de la demanda contenciosa.

En el 1.er demanava: anulació de cert procediment d' apremi; el saldo de la papereta d' avis ab l' aplicació al mateix de varis comptes que obraven en poder de l' Alcaldia, y liquidació definitiva entre'l Municipi y el recurrent, per cobros anteriors al 23 d' Agost de 1904.

En el 2.^{on} interessava que's declarés: que la administració activa respecte al apremi per débits municipals està exclusivament representada pel respectiu Ajuntament, les declaracions del qual, de responsabilitat, deuen ser notificades a les persones interesades, essent dit acort recurrible; que'l concepte de según contribuyent segons la Instrucció no abarca an aquells funcionaris sense caràcter de recaudadors, y que és nul el procediment d' apremi.

En el darrer pretenia que la resolució fós: declarant nul y sense valor l' apremi administratiu, aixís com també que l' Ajuntament deu accedir a les peticions formulades per En Juliá de practicar una liquidació definitiva del període anterior a sa destitució del càrrech de Secretari de dita Corporació, sobre la que deu recaure acort consistorial en deguda forma; y declarant aixís mateix qu' encara en el cas de que hi hagués lloch a dirigir la via d' apremi contra 'l demandant y a procedirse a l' embarg de bens del deutor, ha de seguirse l' ordre senyalat per les lleys, y ab arreglo an aixó, si lo embargat fossin sous, limitar el embarch a la quinta part de l' import dels mateixos.

Com se veu, en el 2.^{on} *suplico* no's parla de saldar per compensació ni de practicar liquidació, qu' és lo interessat en el *suplico* 1.er; y en el 3.er es demana una compensació que no fou objecte de recurs d' alsada y es fan dues peticions abans no formalisades. Y sent aixís que no cab recurs més que contra las resolucions que causen estat, és indubtable que 'l Tribunal no podia entendre d' un recurs com el d' En Juliá, basat en resolucions imaginaries. Si 'l Tribunal accedia a les peticions del darrer *suplico*, resoldria cuestions no debatudes encara en la via gubernativa, lo qual fóra una veritable monstruositat: si el fallo es referís a lo discutit gubernativament, la seva oficiositat el faria aixismateix monstruós.—Y el Sr. Bertrán y Musitu accentuà la importancia d' aquesta excepció d' incongruència ab oportunes cites de la Lley de lo Contenciós y de varies Sentencies del Suprem, entre les que n' hi ha una de 30 de Juny de 1908 que apar dictada expresament pel nostre cas, en la qual se declara «que por no haber sido esta cuestión debatida, ni menos resulta en la vía gubernativa, no puede ser tratada en la contencioso administrativa, ni dictarse acerca de ella resolución alguna, según así lo tiene repetidamente declarado la jurisprudencia».

4.ª excepció.—*Temeritat*.—L' ex-Secretari Juliá havent sigut declarat deutor com según contribuyent —avuy contribuyent directe,— reconegué en docu

ments públics y solemnes son deute y consentí acorts que li eren perjudicials, y en sa virtut es procedí a l' apremi.

L' art. 135 de la Instrucció de 26 d' Abril de 1900 declara que sòls poden intentar reclamacions contra 'l procediment d' apremi 'ls deutors en concepte de directes, *cuando no estiguen conformes ab les sumas consignadas en les certificaciones de débits*. Pretendre, reconeixent el deute, excepcionar l' expedient, és una insigne temeritat. Y el cas d' En Juliá no és altre.

Cada una de les quatre excepcions que's deixen explicades constitueix, per si sola, una resclosa inflexible pera les pretensions de l' ex Secretari. Tants y tan grans són els viciis d' origen, que treuen tota eficacia al recurs d' En Juliá, ja avans d' entrar al fons de l' assumpte litigiós.

(Continuará)

SUSCRIPCIO

organizada pe 'l PATRONATO PARA LA BENEFICENCIA LOCAL DE SITGES pera contribuir a sufragar els gastos de construcció del NOU HOSPITAL:

	Pessetes
Suma anterior	30.450
Benjamí Camp Nonell	150
Aleix Vidal Cuadras	150
Llorensa Rodríguez, vda. de Robert	100
Joseph Bascós Carbonell	100
Agna Manal Gorgas	100
Felip Font Falp	100
Joseph Parera	75
Antoni Mussons Mirabent	75
Francisca Casadevall, vda. de Soler	60
Joan Ramón Benaprés	50
Joan Rigol	50
Simó Llauradó	50
Marina Planas Catasús	50
Bartomeu Carbonell Planas	50
Mercé Vilanova	50
Sebastià Hill Raventós	50
Francisco Gorgas Sané	50
F. G. G.	50
Rosari Sans vda. de Amell	50
Joseph Ferret y Robert	50
Joseph Ferrer Catasús	50
Señora Caritativa	50
Antón Robert Solá	50
Francisco Planas Rigol	50
Manel Planas	50
Rosita Mestre Hill	50
Salvador Rosés Planas	50
Joan Robert Brauet	50
Joseph Maimó	50
Lluís Font	30
Cotile Tasis vda. de Soler	25
Joseph Urgell	25
Rafel Padrol	25
Sabina Bastar vda. de Mestre	25
Eduard Amell	25
Agustí Magrans	25
Francisco Vias	25
Daniel Robert	25
Manel Ramón	25
Joan Rimbau	25
Dolors Montserrat vda. Cucurull	25
Antón Camps	25
Antón Sariol	25
J. R. F.	25
Joseph Sariol	25
Félix Batlle	25
Antoni Fossas	25
Feliu Mirabent	25
Antón Batlle Gené	25
Andreu Montané	25
Antonia Ferrer, Vda. Fabrè	25
Rosa Mestre, Vda. de Martines	25
U. Sanahuja, Vd. de Havemana	25
Juan Magrans	25
Joseph Bartrolí	25
Rosa Amell, Vda. de Torralbas	25
Gregori Mirabent	25
Total	33.065

(Segueix oberta la suscripció)

En Joaquim Sunyer

Visita al seu taller de Sitges

I

Feia quinze anys que no 'ns havíem vist. En les càlides vetlles de la joventut ens trobàvem en aquell primer pis del carrer den Roig, ahont en Morera, com una mena de patriota salta-marges, deixuplinava els minyons de «Catalunya Nova», mentrestant per cantar, y temps a venir per lo que fes falta.

L' Iglesias llegia drames que haurien posat els cabells de punta en en Mæterlinck, en Morera recitava en el piano l' ópera que havien fet amb en Massó, «La Fada», ahont el cavaller cantava a dalt de les montanyes que l' espasa era la seva llibertat. L' Alexandre Cortada, en Jaume Brossa, en Pompeu Fabra, en Joaquim Casas, en Ramon Sempau, duien allí en la seva verba espiritual les iniciatives d' una joventut renovadora y apassionada.

També hi venia en Sunyer. Eren dos adolescents, l' altre ja deu ser mort, que concurren al cenacle devotament. No deien res, però entre nosaltres ja corria la veu de que un d' ells seria un gran pintor, y en els seus ulls ja hi espurnava aqueixa flama interior que avui resplandeix en les converses den Sunyer.

Al cap de poch temps l' implacable fortuna arrasava el cenacle y escampava les seves cendres per la Espanya, la Fransa y l' Anglaterra. Mai més ens hem tornat a reunir tots. En Sunyer va anar a raure a París.

Després vam saber d' ell que havia il·lustrat els «Soliloquis d' un pobre» den Jean Rictus, que feia exposicions a Bruxelles, que s' havia fet home. Allí hont d' altres se treballen una fàcil victòria per una comercialment estudiada administració dels seus talents y de la seva moneda, en Sunyer havia passat anys de fam, de seuda y perfidiosa batalla.

Y un sempre pensava: —¿Per quins mars deu navegar ara en Sunyer? .. ¿Què m' agradaria de parlarhi!

II

Un dia parlàvem amb en Junoy el jove al taller del Smith quan vetaquí que se 'm posa a enraonar den Sunyer y a dir-me que ja feia temps que treballava a Sitges. El cor me va fer un salt y al cap de dos dies prenia el tren pera anar a fer-li una visita tot pensant: A veure si 'm coneixerà.

Abans d' anar a veure 'ls quadros varem enraonar. En Sunyer no prenia la posa del artista, ni semblava de fora del país. Era a l' hivern y portava a tall de ganader un tapa boqués que li queia de banda y banda, de dalt de l' espatlla fins als peus.

Amb la seva bonassa ganseria en Sunyer fa pensar en aquestes dones que han parit molt. Els ulls li riuen de dins estant en un somri, que no es irònic ni burleta. A copia de passar per certes experiències de la vida l' ànima s' abriga en una pell de serp y us mira pels ulls, com si us hagués de veure despuliat de la disressa en que solem els homes presentarnos pel món.

L' un y l' altre cercàvem sota l' actual apariència lo que 'n quedava del jove espiritual del carrer den Roig. Y ell me contava naturalment que ben mirat també havia passat algunes penes: a prop d' un any havia dormit a terra, per falta de llit. Ara la cosa anava bé perquè 'l marxant que li comprava els quadros li passava un tant cada mes.

En Sunyer no es un sentimental. No s' hi entenia parlant de les seves privacions: si no les hi pregunteu no us les contarà. Se veu que ja fa temps que sen ha fet càrreg de que la vida es aixó. Y ara va ben peixit, menja a l' Hotel Subur y ha llogat una casa de pescadors pera pintar quan li plau a la vora del mar.

III

Tot ronsejant com un pagés me va portar a fora a passejar per aquelles montanyes rossejades pel sol del mitgdia. El mar ¡qué blau que era el mar! ens governava la conversa.

—¿Veieu?—deia en Sunyer.—Els pescadors de aquí no són com els del Nord. Quasi bé sempre voguen sobre una mar tranquil·la: les seves barques no serien bones per aquell altre terrible batallar. Són més colrats pel sol, però les seves cames y els seus brassos y els seus pits mostren una musculatura suau, arrodonida. Aquí la naturalesa es sempre més pròdiga y benigne.

Parlem de les cales, del bon caràcter de la gent, de les noies que són massa esquerpes pera deixar-se dibuixar nús. Y aixó que n' hi deu haver de ben hermoses a Sitges per lo que un pot endevinar. En la deliciosa conversa aquest objectivisme terrenal va barrejant-se amb les escapades ideals cap una concepció llatina, mediterrània.

—Aquestes montanyes—diu En Sunyer,—no me n' han fet pensar poques de coses. No estan pas vestides de bosch, però perxó no n' hi ha prou amb pintar la seva silueta y la seva falta. Cada montanya té una arquitectura propia, com una ossada interna, en que s' hi veu un treball de sigles pera adaptar-se al seu seient. Després n' hi ha que tenen una pell aclapada com la de un ser vivent. Costa molt d' entendre una montanya y per aixó n' hi ha que les pinten com una massa que no enclou un sentit sinó una forma balba y muda.

Quan ja ens entornàvem, a la vora d' un marge parava la seva pompa un garrofer.

—¡Quin arbre més amable! Mireu—feia en Sunyer.—La seva verdor es l' alegria dels nostres ulls. Se carrega de fruit tan pròdigament que tota la soca se li retorse y encorva, y les branques se li ajeuen per terra en una mena d' actitud maternal.

La conversa s' anava fent més efusiva. Les nostres ànimes havien saltat els quinze anys y se comunicaven en una plenitud espiritual que no havia d' anyorar res de la romàntica joventut passada. Els nostres cors batien poderosament y, a cada gest ample, evocador, en Sunyer s' arreglava la manta que li queia de banda a banda de dalt de l' espatlla fins als peus.

IV

A la petita platja que hi ha a Sitges tirant cap a les costes de Garraf, en una d' aquelles cases humils de famílies pescadores, de cara a mar, hi ha establert en Sunyer el seu obrador. Aquest home no s' inspira en les coses artificials, cap element decoratiu distreu allí els sentits de la contemplació volguda; teles a mitg pintar, dibuixos clavats a la paret, una taula amb papeps tirats pel damunt: aixó es tot.

En Sunyer va treient teles, un retrat de la seva germana, un garrofer que s' arrosega per terra y darrera d' ell onades y més onades, la pastoral, el pescador... La primera impressió s' opra y heu de fer un esforç pera no descobrir la vostra desil·lusió.

Anaveu allí amb l' imaginació plena de convencionalismes, de regles que tenien com a resultat de les més belles experiències acumulades, d' una artificiosa combinació de llums y de colors, amb un sentit generalment acceptat dels límits de les coses y una proporció de valors entre les línies y les masses. Un home destre podria pendre tot aixó als Museus y triomfar en la pintura sense que hi hagués en ell una revelació estètica de les formes visuals.

Y allí us trobéu amb l' art d' un home que després d' ensinistrarse perfidiosament en el dibuix y en el color, de fortificarse en l' estudi dels mestres y de dominar el tecnicisme a copia d' un terrible treball de reiteració, s' ha posat a mirar les coses amb un propi sentit de contemplació estètica y a dibuixar-les y a pintar-les sense enrecordarse dels cànons, dels convencionalismes, de l' aprenentatge de Museu.

En Sunyer es un home de realitats concretes, que troba la poesia en el món, que es d' aquesta vida. Les seves dones nús són dones que ha vist, les montanyes que pinta són «aquelles» montanyes cada sér dels que entran en la Pastoral es la resultant de perfidiosos estudis de sers semblants.

La decadència, la desviació moral, el misticisme, la difuminació abstracta de les coses serien incomprendibles en l' obra den Sunyer. Quan no retrata, les seves figures són fortes y sanes, les terres que pinta són fecundes, els pits de les seves dones porten llet, en els seus flancs hi ha lloc esplèndid pera la maternitat. La dona de les taronges, el pescador que extén la xarxa pròdiga de peixos, la mare, que dona mamar al seu fill, són expressions de la nostra realitat plenes de potent poesia.

L' art den Sunyer es un art nostre, llatí mediterrani. La seva estètica s' ha format en la mateixa font de contemplació de la natura, amb un sotil esperit antropomòrfic, que en altre temps va revelar-se en les obres gregues.

Quan tornàvem cap a l' estació marxàvem en silenci. Les coses anaven fent el seu camí en les nostres ànimes. Al punt d' arrencar el tren va semblar-me que en Sunyer rumiava un dupte, com si temés que les seves pintures no m' haguessin agradat prou. Però després, tant se val, va abrigar-se resoltament la manta del entorn al còs, y a no ésser pels seus ulls que somreien sempre, l' haurieu pres per un contrabandista o per un lladre de camirral.

ODISSEUS

«El Poble Català»

NOVAS

Avuy, procedents de Moncada, deuen arribar a aquesta varis individus de la «Associació Benèfica Instructiva» d' aquella població, els quals, segons nostres notícies, formaran un conjunt de setanta excursionistes.

Al dárlos-hi la benvinguda, desitjem els sia forsa agradosa sa estada entre nosaltres.

*

Demà y els dos dies següents són els assenyalats pera el cobro de la Contribució corresponent al trimestre y pera la expensió de cédulas de enguany, en el lloch de costum de la Casa de la Vila y de 9 a 12 del matí.

*

El passat diumenge, en el correu de la tarda, arribà a aquesta vila, procedent de Madrid y Barcelona, el Sr. Vis-president de la Junta Central Executiva de Salvament de Náufrechs, Excelentísim Sr. D. Francisco de A. Gorostidi.

El motiu de la visita fou el d' entrevistar-se ab el Sr. President de la Junta Local de Salvament, Dr. D. Felip Font y Falp, a qui comunicà la grata

nova de que en breu será firmada la R. O. autorisant la construcció de la caseta pera guardar el bot-salvavides en el lloch previament designat en la platja per la Junta d' aquesta vila.

Acompanyat, además del Sr. Font, pel senyor Alcalde D. Pere Carbonell Mestre y alguns dels vocals mariners de la Junta local, dit senyor visità el lloch de emplaçament de la susdita caseta y tot quant de notable tenca nostra Vila.

*

En breu es donará comens a la instal·lació de les deu faroles que tenen qu' enllumenar el Passeig Verdader en el tros comprés desde 'l Pont Doménech al Escorxador.

Aquesta notable mellora, tan sentida, representa un nou sacrifici pera continuar l' embelliment de nostra vila, pe 'l que tant es desvetlla la majoria del llim. Ajuntament a quines iniciatives constantment coadjuven nostres conveins.

El dimecres, día 26, en el trasatlàntich «Antonio López» sortí ab direcció a Cuba, hont el demanen assumptos comercials, nostre particular amic y volgut compatrici D. Agustí Magrans Ribà.

¡Bon viatge y a reveure!

*

Procedent de Santiago de Cuba, desde el diumenge es troba entre nosaltres el jove compatrici D. Joseph Planas Carbonell, qui ha retornat a la seva patria per motius de salut, la que desitjem recolsi prompte.

*

S' ens diu que 'l vinent diumenge, día 6 es reuniran a Maricel en fraternal banquet els intims que a Barcelona té nostre distingit amic D. Miquel Utrillo, ab motiu de deixar aquest dintre de poch la seva vida de solter.

*

Ha signt destinat a prestar servey en el Port de Barcelona el Capità de Carabiners de la Companyia d' aquell cos acantonada en aquesta Vila, D. Aureli Rodríguez Ocaña, y nomenat pera substituir-lo, el de igual categoria D. Antoni Alonso Morales, qui ja compta ab amistats en aquesta vila de quan exercia el càrrech de Tinent del mateix còs ab residència a Vilanova y Geltrú.

*

L' Associació Mutual de Dependents d' Escriptori de Barcelona, prepara pera el 14 del vinent Maig una excursió a aquesta vila, en la que son inventor ensajarà l' aviació de dos arioplans mogats per procediment pirotècnich; els que, per sa novetat, cridarán molt l' atenció.

*

El Comité del «Centro Obrero» ha repartit unes fulles en les que, després de una allocució, anuncia els actes ab que enguany solempnizará la Festa del Primer de Maig.

Al matí tindrà lloch una forada a la Creu de Ribas en la que alguns oradors dirigiran la paraula al públich pera acordar les conclusions que han de enlayrarse als poders púlichs y que serán entregades al Sr. Alcalde per una Comissió precedida dels excursionistes, en manifestació.

A la tarda, funció teatral en «El Retiro» a benefici de la Casa del Poble en construcció.

*

L' apreciat compatrici D. Joan Bassa Carenys «a regalat al «Patronato para la beneficencia local de Sitges» mitg bitllet edln.º 28289 del sorteig de la Loteria Nacional qu' es celebrá ahir a Madrid, pera qu' en cas de que sortís premiat servís el premi pera engroixir la suscripció oberta ab motiu de la construcció del Nou Hospital.

*

A les últimes hores del divendres passà a millor vida a la Ciutat Comtal l' apreciat y distingit jove y volgut compatrici D. Joseph Ferrer y Robert, víctima de curta y traidora enfermetat. Al somriureli la vida y fent ovirar an els sués lès il·lusions qu' en sí porta la juvenesa, la traidora mort ha segat sa preciosa existencia, deixant en greu desconsol a sa apreciable família.

Ahir fou traslladat son cadavre desde son domicili a la Estació de Fransa, pera ésser conduit en ferro-carril a la nostra població.

Y a les quatre de la tarda tingué lloch l' acte de l' enterro, el qual fou una demostració de simpatia de nostra vila envers al finat y a la seva apreciable família.

BALUART DE SITGES s' associa a la pena que afigeix a l' apreciable família Ferrer, desitjantli que una cristiana resignació la aconhori en aquets moments de dura prova.

TALLER DE MAQUINARIA VIVÓ Y CASTELLNÓU

En la seguretat de que tot el que s'ha de fer en la
els treballs d'aquest nou taller obrer, el qual
els seus serveys, especialment en la

Reparació de màquines de tota mena y en particular de calsat.

Si voleu que els vostres fills vagin ben calcats, lluint allò que s'ha dit un calsat bo, bonich y barato; no val a olvidarsen: visiten avans que cap altre el nou establiment LA MILANESA, al carrer Major, número 39, perquè allí hi ha el calsat més bo, més bonich y més barato qu'existeix

SOMBREROS

SOMBREROS

Matalassería y Espartería

RAMON IZABAL

Carrer Major, 42 : SITGES

En aquest acreditat establiment acaba de rebre's un extens y variat assortit de SOMBREROS de vinles, clàssics, entre les que hi figuren y poden il·luminar-se les últimes novetats de la Temporada.

PREUS sense competència

Visiteu y us en convencereu

PERSIANAS

PERSIANAS

Joseph Selva y Junyent

Habent obtingut la representació de una joia d'una tant Agencia de Barcelona, que es dedica a la compra de fincas rústiques y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interès modich, ofereix
els seus serveys

POSTALS VISTES de SITGES

EL PARAISO

9 * PARELLADAS * 9

Ams

Pipes

Pintes

Miralls

Semelos

Sanivets

Raspalls

Boquilles

Casca bells

Guix

Tinta

Llapis

Paper

Somes

Plumes

Carpets

Xinxetes

Calendaris

OBJECTES PERA REGALOS

CLINICA DENTAL

DE JOAN CATASUS

METGE DONTISTA

De 3 a 7 de la tarda

S. Bartomeu, 5; SITGES

TINTORERIA DE JOAN GUIVERNÀU

Carrer de Sant Gervasi, 12 * VILANOVA Y GELTRÚ

Es renta en SECH tota mena de prenes de cavaller, senyora y nens, sense necessitat de desferles; aixis com també guants, cortinatges, transparents, etc.

Es renten y tenyeixen al VAPOR géneros teixits de tota mena; com llana, seda, cutó, etcétera; & Especialitat en el teixit de NEGRES pera DOLS.

Pera els encàrrechs a SITGES dirigiu-vos tots els dilluns a la tenda de LA REVNA : Major, 52

SOBRE MONEDER

per a la circulació de valors en metàl·lic

* Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Noviembre de 1899 *

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi ha Administració de Correos, estan obligats a admétrel a la circulació els carterers y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certificats, desde cinch cèntims fins a 50 pessetas, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fracció. Ab el SOBRE-MONEDER s'evitan al públich las molestias de tots els sistemes de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poble més petit. És indispensable pera encarregar al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesadas, etc. etc. Unich que resol las dificultats de giro de petites quantitats. El SOBRE-MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la quantitat declarada en cas de extravio. LA COMPANYIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventada del SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHOS al preu de 25 cèntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINA : GOYA, 19; MADRID

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

ORN ASSORTIT

en

camisas, corbatas, mocadors y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barat Especialitat en camisas a mida

IODOSAN

Poderós y segur remey pera curar y evitar feriduras, arterio, esglerosis y ses consecuencias, escrofulisme, sífilis, reumatisme, gota y tótes les malalties produides per alteracions de la nutrició.

Dipòst. central: Farmacia Masclans, Carrer de Sans, 2; BARCELONA

PHOSPHORRENAL - Robert -

RECONSTITUYENTE